

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie z powództwa J. I.

przeciwko Zespołowi Szkół Ogólnokształcących [...] w G.
z udziałem H. z siedzibą w W.

o odszkodowanie w związku z naruszeniem zasad równego traktowania
w zatrudnieniu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 8 sierpnia 2024 r.,

wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego Roberta Stefanickiego,
Romualda Dalewskiego i Agnieszki Żywickiej od orzekania w sprawie toczącej się
przed Sądem Najwyższym, sygn. I PSKP 33/22,

- 1. odrzuca wniosek o wyłączenie SSN Roberta Stefanickiego
od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Najwyższym
pod. sygn. akt I PSKP 33/22;**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie z wniosku o wyłączenie
SSN Renaty Żywickiej oraz SSN Romualda Dalewskiego z uwagi
na jego postanowieniem Sądu Najwyższego - Izby Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych z 21 marca 2024 r.**

UZASADNIENIE

Pismem z 20 czerwca 2024 r. H. reprezentowana przez adwokata J. J.
złożyła następujący wniosek:

1. na podstawie art. 48 - 50 k.p.c. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Roberta Stefanickiego i sędziego Sądu Najwyższego Agnieszki Żywickiej od orzekania w sprawie I PSKP 33/22;
2. na podstawie art. 48 - 50 k.p.c. w zw. z art. 19 ust. 1 TUE o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Romualda Dalewskiego od orzekania w sprawie I PSKP 33/22;
3. na podstawie art. 6 Europejskiej Karty Praw Człowieka oraz art. 19 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej o wyznaczenie do rozpoznania wniosków sędziów Sądu Najwyższego, którzy zostali powołani na urząd sędziego bez udziału Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych.

Uzasadniając wniosek H. wyjaśniła, że sędzia Sądu Najwyższego Romuald Dalewski, sędzia Sądu Najwyższego Robert Stefanicki oraz sędzia Sądu Najwyższego Agnieszka Żywicka zostali powołani na ten urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3), co stanowi naruszenie prawa do sądu, o którym mowa w art. 6 ust., 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Zarządzeniem z dnia 26 czerwca 2024 r. Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego wskazała Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego jako właściwą do rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego: Roberta Stefanickiego, Renatę Żywicką oraz Romualda Dalewskiego od orzekania w sprawie I PSKP 33/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wywiedziony w niniejszej sprawie wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Roberta Stefanickiego podlega odrzuceniu, ponieważ obarczony jest wadą o charakterze konstrukcyjnym. Wniosek ten ma bowiem charakter wyłącznie abstrakcyjny. Zawarta w jego uzasadnieniu argumentacja

stanowi wywód prawny na temat konsekwencji wystąpienia wadliwości w toku procesu nominacyjnego na urząd sędziego Sądu Najwyższego. Brak jest natomiast w jego treści jakiegokolwiek odwołania do konkretnych okoliczności danej sprawy, które mogłyby świadczyć, że sędzia objęty wnioskiem nie będzie bezstronny w tej konkretnej sprawie.

Tymczasem należy podkreślić, że wymogiem konstrukcyjnym każdego wniosku o wyłączenie sędziego jest uprawdopodobnienie podstaw wyłączenia sędziego, tj. wskazanie konkretnych okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywoływać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie (art. 49 § 1 k.p.c.). Wniosek o wyłączenie sędziego winien z samej swej istoty mieć charakter zindywidualizowany zarówno w ujęciu podmiotowym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 kwietnia 2022 r., I NKRS 12/22), jak i być skonkretyzowany w znaczeniu przedmiotowym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 czerwca 2019 r., I NSPO 2/19). Wnioski, które nie spełniają tych wymogów, a więc wnioski abstrakcyjne, są niedopuszczalne (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19).

Przechodząc teraz do wniosku o wyłączenie od rozpoznania sprawy I PSKP 33/22 sędziów Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej oraz Romualda Dalewskiego, Sąd Najwyższy umarza postępowanie w tym zakresie.

Zgodnie bowiem z art. 355 k.p.c. sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona ugoda zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zbędność wydania orzeczenia ma miejsce też wówczas, gdy w inny sposób osiągnięto cel postępowania (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2023 r., sygn. akt II NSNc 79/23). Z uwagi na treść art. 13 § 2 k.p.c. przepis art. 355 k.p.c. stosuje się odpowiednio w postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o wyłączenie sędziego (art. 52 § 1 k.p.c.).

Wydanie przez Sąd Najwyższy postanowienia z 21 marca 2024 r., I PSKP 33/22 w przedmiocie wniosku wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Romualda Dalewskiego od rozpoznania sprawy I PSKP 33/22 oraz postanowienia z tego samego dnia, którym Sąd Najwyższy wniosek o wyłączenie

SSN Renaty Żywickiej, jako niedopuszczalny, pozostawił w aktach sprawy bez żadnych dalszych czynności (art. 53¹ § 2 w zw. z art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c.) spowodowało, że dalsze postępowanie przed Sądem Najwyższym z wniosku, który został przekazany powyższym Zarządzeniem stało się zbędne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w postanowieniu odrzucił wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Roberta Stefanickiego (pkt 1) oraz umarzył postępowanie w zakresie wniosku o wyłączenie od orzekania w sprawie I PSKP 33/22 sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej oraz sędziego Sądu Najwyższego Romualda Dalewskiego (pkt 2).

[SOP]

[ms]